

SENTÈNCIA 2003-04 DE 30 DE GENER DE 2003

URBANISME. Avantprojecte de construcció d'un hotel. Alçada reguladora màxima en funció de l'amplada del carrer. No hi ha obligació del Comú d'eixamplar el vial. RECURS D'APEL·LACIÓ. Qüestions noves introduïdes en la segona instància.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1r.- La sentència de 24 de maig de 2002 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada pel Sr. J.B.B. contra el M.I. Govern i l'Hble. Comú d'Escaldes-Engordany, mitjançant la qual impugnava la desestimació tàcita per silenci administratiu de la sol·licitud que l'agent havia presentat per tal de què s'autoritzés l'avantprojecte de construcció d'un hotel en el terreny anomenat "finca el Puader".

2n.- En trobar-se disconforme l'interessat amb aquesta resolució, va interposar recurs d'apel·lació el 14 de juny de 2002, que es va formalitzar davant d'aquesta Sala el 10 de juliol següent. La impugnació es fonamenta en l'argument de què el carrer que dona accés a la finca abans esmentada no es troba encara construït, de manera que no és aplicable la normativa continguda en l'Ordinació d'urbanisme i construcció de la Parròquia, segons la qual l'alçada reguladora màxima de les edificacions és de 12'5 metres quan el carrer d'accés ja existent té una amplada inferior a 8 metres. Com a conseqüència d'això, la part agent considera que el Comú es troba obligat a urbanitzar el carrer amb una amplada de 13 metres, cosa que permetria l'aprovació de l'avantprojecte que va presentar l'interessat.

3r.- Les respectives representacions del Comú i del Govern van impugnar el recurs mitjançant sengles escrits presentats el 2 i 3 de setembre de 2002, en què sol·liciten que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada, en considerar que resulta plenament ajustada a dret.

4t.- En l'acte de la vista oral, les parts van exposar les consideracions que van considerar més adients a la defensa de llurs pretensions.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'apel·lant ha modificat substancialment en aquesta alçada el plantejament jurídic en què fonamenta les seves pretensions, ja que, al contrari d'allò que va defensar en primera instància, afirma ara que l'accés a la seva propietat -la finca anomenada "el Puader"- no ha estat encara construït per part del Comú, malgrat el contingut dels pactes de l'escriptura de compra-venda signada per la seva causant i pel llavors Quart d'Escaldes-Engordany el 22 de gener de 1969. En conseqüència, considera que el Comú està obligat a urbanitzar el carrer amb l'amplada de 13 metres que contempla en l'actualitat l'Ordinació d'urbanisme i construcció de la Parròquia, la qual cosa ha de fer possible l'aprovació de l'avantprojecte per a la construcció d'un hotel que va presentar a la Corporació local.

Tercer.- Aquesta Sala ha declarat de manera reiterada (v. sentència núm. 96-35, de 6 de setembre de 1996 i aute de la mateixa data, entre d'altres) que l'objecte del recurs d'apel·lació queda limitat a l'examen de la legalitat de la resolució impugnada, sense que es puguin abordar altres qüestions que no hagin estat plantejades i debatudes anteriorment, ja que no es reconeix en termes generals un *ius novorum*, amb determinades excepcions com la que recull l'article 64.c) de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal.

Quart.- La conseqüència obligada de les consideracions precedents és que procedeix desestimar el recurs de la part agent, ja que es fonamenta en al·legacions introduïdes per primer cop en aquesta alçada.

Això no obstant, es pot afegir que la pretensió de l'interessat hauria de ser igualment desestimada per raons substantives. En efecte, l'alçada màxima reguladora es determina en funció de l'amplada del carrer que dona accés a l'edifici, i en aquest cas no hi ha dubte de què el vial existeix, encara que no estigui totalment urbanitzat. En conseqüència, ja que la seva amplada és inferior a vuit metres, no resulta possible construir un edifici que superi l'alçada màxima reguladora de 12'5 metres, com es desprèn de l'Ordinació d'urbanisme i construcció de la Parròquia.

D'altra banda, l'escriptura de compra-venda signada el 22 de gener de 1969 fa referència explícita a un carrer de 5 metres de calçada, que el Quart es va comprometre a millorar. Del contingut d'aquests pactes no se'n pot extreure, doncs, l'obligació actual del Comú de procedir a l'eixamplament del carrer a costa de les propietats veïnes.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que formula la representació de l'agent.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. J.B.B. contra la sentència dictada el 24 de maig de 2002 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.